

Cartea Urantia

<< [Capitolul 54](#) | [Părți](#) | [Conținutul](#) | [Capitolul 56](#) >>

Capitolul 55

Sferele luminii și ale vieții

55:0.1 (621.1) EPOCA luminii și a vieții este împlinirea evolutivă finală a unei lumi a timpului și spațiului. Din vremurile îndepărtate ale omului primitiv, o astfel de lume locuită a trecut prin seria epocilor planetare, epocile anterioare și posterioare Prințului Planetar, epoca postadamică, epoca posterioară Fiului Magistral, și epoca posterioară Fiului de Manifestare. Această lume este atunci pregătită pentru împlinirea evolutivă culminantă, statutul stabilit al lumini și vieții, prin intermediul misiunilor planetare succesive ale Fiilor Învățători ai Trinității cu revelațiile lor tot mai avansate ale adevărului divin și ale înțelepciunii cosmice. În eforturile lor de a stabili epoca planetară finală, Fiii Învățători beneficiază întotdeauna de ajutorul Strălucitoarelor Stele de Seară și, uneori, de acela al Melchizedekilor.

55:0.2 (621.2) Această eră de lumină și de viață, inaugurată de Fiii Învățători la sfârșitul misiunii lor planetare terminale, continuă la nesfârșit pe lumile locuite. Acțiunile judecătorești ale Fiilor

Magistrali pot diviza fiecare stadiu progresiv al statutului confirmat într-o succesiune de domnii divine, însă toate acestea acte judecătorești sunt pur tehnice, și nu modifică cu nimic cursul evenimentelor planetare.

55:0.3 (621.3) Doar planetele care iau ființă în circuitele principale ale suprauniversului sunt încredințate de o supraviețuire perpetuă însă, după câte știm noi, aceste lumi ancorate în lumină și viață sunt destinate să își urmeze cursul în toate epocile eterne ale timpurilor viitoare.

55:0.4 (621.4) Desfășurarea erei luminii și vieții pe o lume evolutivă comportă șapte stadii, și în această privință trebuie să notăm că lumile muritorilor care s-au contopit cu Spiritul evoluează de-a lungul unor linii identice cu cele ale seriilor de Ajustori. Iată cele șapte stadii ale luminii și vieții:

- 55:0.5 (621.5) 1. Primul stadiu sau stadiul planetar.
- 55:0.6 (621.6) 2. Al doilea stadiu sau stadiul sistemic.
- 55:0.7 (621.7) 3. Al treilea stadiu sau stadiul constelației.
- 55:0.8 (621.8) 4. Al patrulea stadiu sau stadiul universului local.
- 55:0.9 (621.9) 5. Al cincilea stadiu sau stadiul sectorului minor.
- 55:0.10 (621.10) 6. Al șaselea stadiu sau stadiul sectorului major.
- 55:0.11 (621.11) 7. Al șaptelea stadiu sau stadiul suprauniversal.

55:0.12 (621.12) La sfârșitul capitolului prezent, aceste stadii de dezvoltare progresivă sunt descrise după raporturile lor cu organizarea universului, însă valorile planetare ale oricărui stadiu

pot fi atinse de orice lume, cu totul independent de dezvoltarea altor lumi sau a altor nivele supraplanetare de administrare ale universului.

1. Templul morontial

55:1.1 (622.1) Prezența unui templu morontial pe capitala unei lumi locuite este certificarea admitterii acestei sfere la epocile confirmate de lumină și de viață. Înainte ca Fiii Învățători să părăsească o lume la sfârșitul misiunii lor terminale, ei inaugurează această epocă finală de împlinire evolutivă; ei prezidează în ziua în care „templul sfânt coboară pe pământ”. Acest eveniment marchează începutul epocii luminii și vieții; el este întotdeauna onorat de prezența personală a Fiului Paradisiac de manifestare al planetei, care vine să asiste la această zi mare. În acest templu, de o frumusețe fără egal, Fiul Paradisiac manifestare îl proclamă pe cel care a fost multă vreme Prințul Planetar al sferei drept noul Suveran Planetar și îi conferă acestui fidel Fiu Lanonandek noi puteri și o autoritate extinsă asupra problemelor planetare. Suveranul Sistemului este și el prezent și ia cuvântul pentru a confirma aceste declarații.

55:1.2 (622.2) Un templu morontial este împărțit în trei părți: în centru se găsește sanctuarul Fiului Paradisiac de consacrare; la dreapta se găsește sediul vechiului Prinț Planetar, de acum Suveran Planetar; și când acest Fiu Lanonandek este prezent în templu, indivizii cei mai

spiritualizați ai tărâmului pot să îl vadă; la stânga, se găsește sediul conducătorului în exercițiu al finalitarilor atașați planetei.

55:1.3 (622.3) Cu toate că s-a vorbit despre templele planetare ca „venind jos din cer” nici un material nu este de fapt adus din sediul sistemului. Arhitectura fiecărui templu este elaborată în miniatură pe capitala sistemică. Supraveghetorii Puterii Morontiale aduc apoi pe planetă aceste planuri aprobate și acolo, în asociere cu Controlorii Fizici Principali, ei procedează la construirea templului morontial conform specificațiilor.

55:1.4 (622.4) Într-un templu morontial obișnuit pot să încapă aproximativ trei sute de mii de spectatori. Aceste edificii nu sunt utilizate nici pentru cult, nici pentru jocuri, nici pentru a primi transmisiuni; ele sunt consacrate ceremoniilor speciale ale planetei, cum ar fi comunicările cu Suveranul Sistemic sau cu cei Preaînălți, ceremonii speciale de vizualizare destinate să reveleze prezența personală a ființelor spirituale și contemplații cosmice tăcute. Aici este locul în care școlile de filozofie cosmică organizează exercițiile lor de gradare, și tot aici ființele umane ale tărâmului primesc recunoștința planetară pentru mari servicii sociale și pentru alte împliniri remarcabile.

55:1.5 (622.5) Templul morontial servește, de asemenea, ca loc de reuniune pentru a se asista la transferul muritorilor vii la existența morontială. Datorită faptului că templul de transfer este construit din materiale morontiale, el nu este distrus de strălucirea orbitoare a focului consumator care nimicește atât de complet corpul fizic al

muritorilor care suportă fuziunea definitivă cu Ajustorul lor divin. Pe o sferă mare, aceste fulgere de plecare sunt aproape continue, și pe măsură ce numărul transferurilor crește, se construiesc în diverse zone ale planetei sanctuare auxiliare ale vieții morontiale. Nu demult, am locuit pe o planetă situată în nordul foarte îndepărtat unde erau în funcțiune optzeci și cinci dintre aceste sanctuare morontiale.

55:1.6 (622.6) Pe lumile care se pregătesc să fie ancorate, planete fără templu morontial, fulgerele de fuziune se produc, adesea, în atmosfera planetară în care corpul material al candidatului la transfer este ridicat de creaturile mediene și de controlorii fizici.

2. Moartea și transferul

55:2.1 (623.1) Moartea fizică naturală nu este inevitabilă pentru ființele umane. Majoritatea ființelor evolutive avansate, cetățeni ai lumilor ajunse la stadiul final al luminii și al vieții nu mor; ele sunt transferate direct, de la viața în trup la existența morontială.

55:2.2 (623.2) Această experiență a transferului de la viața materială la starea morontială - contopirea sufletului nemuritor cu Ajustorul interior - se produce cu o frecvență care crește proporțional cu progresul evolutiv al planetei. La început doar câțiva muritori ating, în cursul fiecărei epoci, nivelele de progres spiritual care să permită transferul, însă odată cu apropierea epocilor succesive inaugurate de

Fiii Învățători, se produc din ce în ce mai multe fuziuni cu Ajustorul, înainte de sfârșitul vieții, din ce în ce mai lungă, a acestor muritori în progres, iar în epoca misiunii finale a Fiilor Învățători, aproximativ un sfert dintre acești minunați muritori sunt scutiți de moartea naturală.

55:2.3 (623.3) Mai târziu încă, în era luminii și a vieții, creaturile mediene sau asociații lor simt apropierea stării în care un suflet se va uni probabil cu Ajustorul său. Ei semnalează acest fapt păzitorilor destinului care, la rândul lor, comunică informația grupului finalitar sub jurisdicția căruia se află muritorul. Apoi Prințul Planetar îl invită acest muritor să își dea demisia din toate funcțiile sale planetare, să își ia rămas bun de la lumea sa de origine și să se prezinte în templul interior al Suveranului Planetar pentru a aștepta tranzitul morontial, fulgerul de transfer de la domeniul material al evoluției la nivelul morontial de progres spiritual.

55:2.4 (623.4) Când familia, prietenii și grupul de muncă al candidatului la fuziune s-au adunat în templul morontial, ei se așează în jurul scenei centrale, unde candidații la fuziune se odihnesc, timp în care discută deschis cu prietenii lor reuniți. Se creează un cerc intermediar de personalități celeste care să protejeze pe muritorii materiali de acțiunea energiilor care se manifestă în momentul în care țâșnește „fulgerul vieții” eliberând de legăturile trupului muritor pe candidatul la ascensiune. Acest fulger operează asupra muritorului evolutiv toate transformările pe care moartea naturală le efectuează asupra celor pe care ea îi eliberează de trup.

55:2.5 (623.5)

Numeroși candidați la fuziune pot fi reuniți în același timp în templul spațios. Ce minunat prilej este pentru muritori acela de a se aduna astfel ca să asiste la ascensiunea celor dragi lor în flăcările spirituale, și ce contrast cu epocile anterioare, în care muritorii trebuiau să-i încredințeze pe morții lor în brațele elementelor pământești. Scenele de bocete și vaiete care caracterizează epocile primitive ale evoluției umane sunt acum înlocuite de o bucurie extatică și de un entuziasm sublim, în timp ce acești muritori, cunoscători de Dumnezeu, își iau rămas bun temporar de la cei dragi lor și sunt descătușați de legăturile lor materiale, folosind focul spiritual al măreției înflăcărare și al strălucirii ascendente. Pe lumile stabilizate în lumină și viață „funeraliile” sunt prilej de bucurie supremă, de satisfacție profundă, și de speranță inexprimabilă.

55:2.6 (623.6)

Sufletul acestor muritori în progres este tot mai plin de credință, de speranță și de încredințare. Spiritul de care sunt pătrunși spectatorii care înconjoară sanctuarul de tranziție seamănă cu acela al prietenilor și al părinților bucuroși care ar asista la examenele de admitere ale candidatului grupului lor sau care s-ar aduna pentru a fi martori ai conferirii unor mari onoruri unuia dintre ei. În mod sigur ar fi de folos ca ființele umane mai puțin evolute să învețe să considere moartea naturală cu ceva din aceeași voioșie și chiar bucurie.

55:2.7 (624.1)

După fulgerul de fuziune, observatorii muritori nu pot să mai vadă nimic din tovarășii lor transferați. Sufletele transferate se duc direct, prin tranzitul Ajustorilor, în sala de reînviere a lumii

corespunzătoare de educație morontială. Problemele legate de transferul muritorilor vii în lumea morontială sunt supravegheate de un arhanghel atașat sferei în ziua în care aceasta a fost stabilizată în lumină și în viață.

55:2.8 (624.2) În epoca în care o lume atinge al patrulea stadiu al luminii și vieții, mai mult de jumătate dintre muritori părăsesc planeta prin transfer dintre cei vii. Scăderea numărului celor morți se produce constant, însă nu cunosc nici un sistem ale cărui lumi locuite, chiar și ancorate de mult timp în viață, să fi fost în întregime eliberate de moartea naturală, ca tehnică de scăpare din lanțurile trupului. Și până când această stare superioară de evoluție planetară va fi dobândită în mod uniform, trebuie ca lumile de pregătire morontială ale universului local să continue să servească ca sfere educative și culturale pentru cei care progresează în domeniul morontial în evoluție. Eliminarea morții este teoretic posibilă, însă din câte am observat, ea nu s-a produs încă. Poate că acest statut este susceptibil de a fi atins în îndepărtatele etape viitoare ale epocilor succesive, marcând al șaptelea stadiu al ancorării în viața planetară.

55:2.9 (624.3) Sufletele transferate în cursul epocilor de înflorire ale sferelor ancorate nu trec prin lumile palat. Ele nu călătoresc nici pe lumile morontiale ale sistemului sau ale constelației pentru a studia. Ele nu trec prin nici una dintre fazele primitive ale vieții morontiale. Acești ascendenți muritori sunt singurii care aproape că scapă de tranziția morontială de la existența materială la statutul semispiritual. Experiența inițială a acestor muritori *prinși de Fii* în cariera lor ascendentă are loc în serviciile lumilor de progres din

sediul universului local. Plecând astfel dintre aceste lumi de studiu ale Salvingtonului ei se întorc ca instructori pe lumile pe care le-au străbătut și se îndreaptă apoi spre interior, către Paradis, pe calea stabilită de ascensiune a muritorilor.

55:2.10 (624.4) Dacă ați putea măcar să vizitați o planetă cu un stadiu avansat de dezvoltare, voi ați înțelege repede motivele care determină o primire diferențiată a muritorilor ascendenți pe lumile palat și pe lumile morontiale superioare. Ați înțelege cu ușurință că ființele care părăsesc aceste sfere înalt evolute sunt pregătite să-și reia ascensiunea lor către Paradis cu mult înainte de majoritatea muritorilor sosind dintr-o lume dezordonată și înapoiată, ca Urantia.

55:2.11 (624.5) Oricare ar fi nivelul de înfăptuire planetară de pe care pleacă oamenii pentru a se ridica în lumile morontiale, cele șapte sfere palat le oferă ample oportunități de a dobândi prin experiență, ca profesori-elevi, toate noțiunile care le lipsesc din cauza statutului avansat al planetei lor natale.

55:2.12 (624.6) Universul nu întârzie niciodată să aplice tehnici de egalizare destinate să vegheze ca nici un ascender să nu fi privat de nimic esențial experienței sale de ascensiune.

3. Epocile de aur

55:3.1 (624.7) Pe parcursul acestei epoci de lumină și viață, lumea prosperă tot mai mult sub domnia părintească a Suveranului Planetar. În aceste epoci, lumile progresează cu forța vie a unei

singure limbi, a unei singure religii și, pe sferile normale, a unei singure rase. Însă această epocă nu este perfectă. Aceste lumi au încă spitale bine instalate, clinici de îngrijire a bolnavilor. Rămân încă de rezolvat răniile accidentale și infirmitățile inevitabile care însoțesc decrepitudinea vârstei și tulburările senilității. Boala nu a fost în întregime învinsă și animalele terestre nu au fost pe deplin îmblânzite, însă aceste lumi seamănă cu Paradisul în comparație cu primele timpuri ale omului primitiv, înaintea epocii precedente celei a Prințului Planetar. Dacă pe neașteptate ați putea fi transportați pe o planetă cu acest stadiu de dezvoltare, ați descrie instinctiv acest tărâm drept împărăția cerului pe pământ.

55:3.2 (625.1)

Un guvern uman pentru conducerea problemelor materiale continuă să funcționeze pe parcursul acestei epoci de progres și de perfecțiune relative. Pe o lume vizitată recent și care era în primul stadiu al luminii și al vieții, activitățile publice erau finanțate prin tehnica dijmei. Fiecare muncitor adult - și toți cetățenii valizi lucrau ceva - plătea zece la sută din veniturile sale sau din plus-valorile lui trezoreriei publice care dispunea de această sumă în modul următor:

55:3.3 (625.2)

1. Trei la sută erau cheltuite pentru propagarea adevărului - știință, educație și filozofie.

55:3.4 (625.3)

2. Trei la sută erau consacrate frumuseții - jocuri, destinderi sociale și arte.

55:3.5 (625.4) 3. Trei la sută erau consacrate bunătății - servicii sociale, altruism și religie.

55:3.6 (625.5) 4. Unu la sută era afectat rezervelor de asigurare contra riscului de incapacitate de muncă cauzată de accidente, de boli, de bătrânețe sau de dezastre implacabile.

55:3.7 (625.6) Resursele naturale ale acestei planete erau administrate ca posesiuni sociale, proprietăți ale comunității.

55:3.8 (625.7) Pe această lume, cea mai mare onoare conferită unui cetățean era ordinul „serviciului suprem”, singurul titlu de recunoștință care era decernat în templul morontial. El era acordat celor care s-au distins vreme îndelungată într-o fază de descoperiri supramateriale sau de serviciu social planetar.

55:3.9 (625.8) Cea mai mare parte a posturilor sociale și administrative erau ocupate în comun de un bărbat și o femeie. Cea mai mare parte a învățaturii era, de asemenea, dată în comun, iar responsabilitățile judiciare erau toate preluate de cupluri asociate în același fel.

55:3.10 (625.9) Pe aceste lumi superbe, perioada de fecunditate a femeilor nu este mult prelungită. Nu este de dorit să existe prea mari diferențe de vârstă între copiii unei aceleiași familii. Când sunt apropiați ca vârstă, ei pot să contribuie mult mai bine la educația lor reciprocă. Pe aceste planete, ei sunt magnific educați de sistemele competitive de eforturi asidue în domeniile și în departamentele avansate unde se realizează înfăptuiri diverse în controlul

adevărului, al frumuseții și al bunătății. Nu vă temeți însă, chiar și aceste sfere slăvite prezintă o mare doză de rău, atât real, cât și potențial, fapt care stimulează alegerea dintre adevăr și falsitate, dintre bine și rău, dintre păcat și justete.

55:3.11 (625.10) Cu toate acestea, există o pedeapsă sigură și inevitabilă atașată existenței muritoare de pe planetele evolutive avansate. Atunci când o lume stabilizată progresează până dincolo de al treilea stadiu al luminii și al vieții, toți ascenderii sunt meniți să primească, înainte de a atinge sectorul minor, o sarcină temporară de un fel sau altul, pe o planetă care trece prin stadiile primitive de evoluție.

55:3.12 (626.1) Fiecare eră succesivă reprezintă o înfăptuire mai elevată în toate fazele de împlinire planetară. În stadiul inițial al luminii, revelația adevărului este lărgită până când îmbrățișează mersul universului universurilor, în timp ce pe durata celei de-a doua epoci, studiul Deității tinde să aprofundeze conceptul protean asupra naturii, a misiunii, a serviciului, a asociațiilor, a originii și a destinului Fiilor Creatori, primul nivel al Dumnezeului Septuplu.

55:3.13 (626.2) Când o planetă de dimensiunea Urantiei este destul de bine ancorată, ea dispune de o sută de subcentre administrative. Aceste centre subordonate sunt prezidate de un membru al următoarelor grupuri de administratori calificați:

55:3.14 (626.3) 1. Tinerii Fii și Fiice Materiali aduși din sediul sistemic pentru a lucra ca asistenți ai Adamului și al Evei domnitori.

55:3.15 (626.4) 2. Descendenții statului major semimuritor al Prințului Planetar, care au fost procreați pe anumite lumi în vederea acestei

responsabilități și a altor câtorva asemănătoare.

55:3.16 (626.5) 3. Urmașii planetari direcți a lui Adam și Eva.

55:3.17 (626.6) 4. Creaturile mediene materializate și umanizate.

55:3.18 (626.7) 5. Muritorii având statutul de fuziune cu Ajustorul lor și care, la propria lor cerere și la ordinul Ajustorului Personalizat șef al ordinului său în univers, sunt temporar scutiți de transfer pentru a putea păstra pe planetă anumite posturi administrative importante.

55:3.19 (626.8) 6. Muritori special instruiți ieșind din școlile planetare de administrare, și care au meritat ordinul supremului serviciu al templului morontial.

55:3.20 (626.9) 7. Anumite comisii alese, de câte trei cetățeni bine calificați, uneori alese de comunitate sub conducerea Suveranului Planetar după aptitudinea lor specială de a îndeplini anumite sarcini care sunt necesare în acest sector planetar specific.

55:3.21 (626.10) Marele handicap cu care se confruntă Urantia în încercarea ei de a atinge înaltul destin planetar al luminii și al vieții rezultă din problemele bolii, ale degenerării, ale războiului, ale raselor de diferite culori și ale varietății limbilor vorbite.

55:3.22 (626.11) Nici o lume evolutivă nu poate spera să progreseze dincolo de primul stadiu al ancorării în lumină fără a fi dobândit o singură limbă, o singură religie, o singură filozofie. Faptul de a nu aparține decât unei singure rase ușurează mult această înfăptuire, însă existența a numeroase popoare pe Urantia nu exclude ajungerea la stadii superioare.

4. Ajustări administrative

55:4.1 (626.12) Pe parcursul stadiilor succesive ale existenței stabilizate, lumile locuite fac minunate progrese sub administrarea înțeleaptă și plină de înțelegere a voluntarilor corpului finalității, ascenderi care au ajuns în Paradis și s-au reîntors pentru a-i ajuta pe fraților lor întrupați. Acești finalitari cooperează activ cu Fiii Învățători ai Trinității, însă nu încep să participe real la problemele lumii înainte de apariția pe pământ a templului morontial.

55:4.2 (626.13) După ce s-a instalat în mod oficial serviciul planetar al Corpului Finalității, majoritatea legiunilor celeste se retrag, însă păzitorii serafici de destin își continuă slujirea personală pe lângă muritorii care progresează în lumină; în realitate, acești îngeri sosesc în număr tot mai mare de-a lungul epocilor stabilizate, deoarece grupuri tot mai largi de ființe umane ating în cursul vieții lor pe planetă al treilea cerc cosmic de înfăptuire muritoare coordonată.

55:4.3 (627.1) Aceasta nu este decât prima dintre ajustările administrative însoțind dezvoltarea epocilor succesive de împlinire tot mai strălucitoare pe lumile locuite, trecând de la primul la al șaptelea stadiu de existență stabilizată.

55:4.4 (627.2) 1. *Primul stadiu de lumină și viață.* O lume aflată în acest stadiu inițial de ancorare este administrată de trei conducători:

55:4.5 (627.3) a. Suveranul Planetar care urmează să fie sfătuit de un Fiu Învățător al Trinității, foarte probabil șeful ultimului corp al fiilor care au acționat pe planetă.

55:4.6 (627.4) b. Șeful corpului planetar al finalitarilor.

55:4.7 (627.5) c. Adam și Eva care împreună unifică dublul comandament al Prințului Suveran și al șefului finalitarilor.

55:4.8 (627.6) Acționând ca tălmăcitori pentru păzitorii serafici și finalitari, se situează creaturile mediene înălțate și eliberate. Una dintre ultimele acțiuni ale Fiilor Învățători ai Trinității, în misiunea lor finală, constă în a elibera pe medienii tărâmului și în a-i promova (sau a-i restabili) la statutul planetar avansat, numindu-i în posturi de răspundere în noua administrație a sferei stabilizate. În câmpul viziunii umane au fost deja efectuate suficiente modificări cât să le permită muritorilor să îi recunoască pe acești veri ai regimului Adamic inițial, până acum invizibil. Acest fapt este făcut posibil de ultimele descoperiri ale științei fizice în corelație cu funcțiunile planetare sporite ale Controlorilor Fizici Principali.

55:4.9 (627.7) Suveranul Sistemic are autoritatea de a le elibera pe creaturile mediene în orice moment după primul stadiu de ancorare îngăduindu-le astfel să se umanizeze pe nivelele morontiale cu ajutorul Purtătorilor Vieții și al Controlorilor Fizici. Apoi, după ce au primit Ajustorii lor de Gândire, ele se vor putea porni în ascensiunea lor în Paradis.

55:4.10 (627.8) Pe parcursul celui de al treilea stadiu, și al celui următor, câțiva medieni activează încă în calitate de personalități de contact

pentru finalitari însă, pe măsură ce se intră în stadiile succesive ale luminii și ale vieții, noi ordine de slujitori de legătură vin să înlocuiască cea mai mare parte a medienilor. Foarte puțini dintre ei mai rămân dincolo de cel de al patrulea stadiu al luminii. În al șaptelea stadiu se va asista la venirea din Paradis a primilor slujitori absoniți care să servească în locul anumitor creaturi din univers.

55:4.11 (627.9) *2. Al doilea stadiu al luminii și vieții.* Această epocă este marcată pe lumi de sosirea unui Purtător al Vieții, care devine consultantul voluntar al conducătorilor planetari în ceea ce privește eforturile de făcut în continuare pentru purificarea și stabilizarea rasei muritoare. Acesta este modul în care - fizic, social și economic - Purtătorii Vieții participă activ la procesul de evoluție al rasei umane. Ei își extind atunci supravegherea pentru realizarea unei purificări și mai mari a liniilor de muritori, eliminându-le drastic pe cele înapoiate și care subzistă cu un potențial inferior de natură intelectuală, filozofică, cosmică și spirituală. Cei care pregătesc și implantează viața pe o lume locuită sunt pe deplin calificați pentru a-i sfătui pe Fiicele și pe Fiii Materiali, care au o autoritate completă și indiscutabilă în purificarea rasei în evoluție de toate influențele dăunătoare.

55:4.12 (627.10) De la al doilea stadiu, și pe tot parcursul carierei unei planete stabilizate, Fiii Învățători servesc în calitate de consilieri pe lângă finalitari. În cursul acestor misiuni, ei servesc de bunăvoie, iar nu însărcinați de altcineva; și ei slujesc exclusiv alături de corpul

finalitar; totuși, cu consimțământul Suveranului Sistemic, ei le pot fi sfătuitori Adamului și Evei Planetari.

55:4.13 (628.1) 3. *Al treilea stadiu al luminii și vieții.* În cursul acestei epoci, lumile locuite ajung la o nouă apreciere a Celor Îmbătrâniți de Zile, cea de-a doua fază a Dumnezeuului Septuplu, iar reprezentanții acestor cârmuitori ai suprauniversului intră apoi în noi relații cu administrarea planetară.

55:4.14 (628.2) În fiecare dintre epocile succesive ale existenței stabilizate, finalitarii dobândesc în funcțiunea lor tot mai multe roluri. Există o strânsă relație de lucru între finalitari, Stele de Seară (supraîngerii) și Fii Învățători ai Trinității.

55:4.15 (628.3) În cursul acestei epoci sau al celei următoare, un Fiu Învățător, ajutat de consiliul său de spirite slujitoare, este atașat șefului executiv uman ales, care devine asociatul Suveranului Planetar, ca administrator în comun al problemelor lumii. Acești șefi executivi muritori servesc douăzeci și cinci de ani de timp planetar. Această nouă dezvoltare este ceea ce le permite Adamului și Evei Planetari să se elibereze de-a lungul epocilor următoare de lumea căreia i-au fost atașați un timp atât de îndelungat.

55:4.16 (628.4) Consiliile de spirit slujitoare sunt compuse din: șeful serafic al sferei, consilierul secorafic suprauniversal, arhanghelul transferurilor și omniafimul care acționează ca reprezentant personal al Santinelei Atașate staționate în sediul sistemului. Însă

acești consultanți nu formulează niciodată un sfat decât atunci când li se cere.

55:4.17 (628.5) 4. *Al patrulea stadiu al luminii și al vieții.* Pe lumile locuite, Fiii Învățători ai Trinității apar în noi roluri. Asistați de Fiii Trinitizați, creaturi asociate demult timp ordinului lor, ei vin acum pe lumi în calitate de consilieri și consultanți voluntari pe lângă Suveranul Planetar și asociații săi. Aceste cupluri de Fii Trinitizați din Paradis-Havona și de Fii Trinitizați prin ascenderi reprezintă puncte de vedere diferite asupra universului și experiențe personale diverse, care le sunt extrem de utile șefilor planetari.

55:4.18 (628.6) Oricând după acest al patrulea stadiu, Adamul și Eva Planetari pot interveni pe lângă Fiul Creator Suveran pentru a obține eliberarea de îndatoririle lor planetare, pentru a-și putea începe ascensiunea către Paradis. Ei pot, de asemenea, rămâne pe planetă pentru a conduce ordinul nou apărut al unei societăți tot mai spirituale, compuse din muritori avansați care se străduiesc să înțeleagă învățăturile filozofice ale finalitarilor expuse de Strălucitoarele Stele de Seară, care acum sunt afectate acestor lumi, pentru a colabora în perechi cu seconafimii veniți din sediul suprauniversului.

55:4.19 (628.7) Finalitarii se ocupă, în principal, de inaugurarea activităților noi și supramateriale ale societății - sociale, culturale, filozofice, cosmice și spirituale. După cât ne putem noi da seama, ei vor continua cu acest serviciu până foarte târziu, în cea de-a șaptea epocă de stabilitate evolutivă. Este posibil ca ei să meargă apoi să îl

exercite în spațiul exterior și, în acest caz, presupunem că ar putea fi înlocuiți de ființe absonite venite din Paradis.

55:4.20 (628.8) 5. *Al cincilea stadiu al luminii și vieții.* Reajustările acestui stadiu de existență stabilizată țin, aproape în întregime, de domeniul fizic și sunt preocuparea primordială a șefului Controlorilor Fizici Principali.

55:4.21 (628.9) 6. *Al șaselea stadiu al luminii și vieții* este martorul dezvoltării noilor funcțiuni ale circuitelor mentale ale tărâmului. Înțelepciunea cosmică pare a deveni parte constitutivă a serviciului universal al minții.

55:4.22 (628.10) 7. *Al șaptelea stadiu al luminii și vieții.* Deja, din a șaptea epocă, Învățătorul Trinității care îl sfătuiește pe Suveranul Planetar este însoțit de un consilier voluntar trimis de Cei Îmbătrâniți de Zile și, mai târziu, se va adăuga un al treilea consultant trimis de Executivul Suprem al suprauniversului.

55:4.23 (629.1) La un moment dat al acestei epoci, și dacă acest lucru nu a mai avut loc înainte, Adam și Eva sunt întotdeauna eliberați de îndatoririle lor planetare. Dacă în corpul finalitar se găsește și un Fiu Material, acesta poate deveni asociat al Șefului Executiv muritor, și, uneori, cel care se oferă pentru a lucra în această funcție este un Melchizedek. Dacă există un median printre finalitari, toți medienii care mai sunt încă pe planetă sunt eliberați îndată.

55:4.24 (629.2) După ce au fost eliberați de misiunea lor milenară, un Adam și o Evă Planetari pot alege dintre următoare cariere:

55:4.25 (629.3) 1. Ei pot obține eliberarea lor planetară și pleca imediat din sediul universului pentru cariera lor în Paradis, primind Ajustori ai Gândirii, după încheierea experienței lor morontiale.

55:4.26 (629.4) 2. Foarte adesea, un Adam și o Evă primesc Ajustori în timp ce servesc încă pe o lume stabilizată în lumină. Acest fapt coincide atunci cu primirea Ajustorului de unii dintre urmașii lor direcți, importați ca voluntari pentru un anumit termen în serviciul planetar. Ulterior, ei vor putea toți să meargă în sediul universului și să înceapă cariera către Paradis.

55:4.27 (629.5) 3. Un Adam și o Evă Planetari pot alege, așa cum fac Fiicele și Fiii Materiali ai capitalei sistemice - să meargă direct în lumea midsonită pentru o scurtă ședere în cursul căreia îi vor primi pe Ajustorii lor.

55:4.28 (629.6) 4. Ei pot decide să se întoarcă în capitala sistemului pentru a ocupa acolo, pe o anumită perioadă de timp, sediile tribunalului suprem. După acest serviciu, ei vor primi Ajustori și vor începe ascensiunea către Paradis.

55:4.29 (629.7) 5. Părăsind funcțiunile lor administrative, ei pot alege să se întoarcă în lumea lor natală pentru a servi în calitate de instructori pentru o anumită vreme. Un Ajustor va veni să locuiască în ei momentul transferării lor în sediul universului.

55:4.30 (629.8) Pe toată durata acestor epoci, Fiicele și Fiii Materiali importați ca asistenți exercită o influență formidabilă asupra

ordinelor sociale și economice aflate în progres. Ei sunt potențial nemuritori, cel puțin până în clipa când aleg să se umanizeze, să primească Ajustori, și să plece către Paradis.

55:4.31 (629.9) Pe lumile evolutive, trebuie ca ființele să se umanizeze pentru a putea primi un Ajustor al Gândirii. Toți membrii ascendenți ai corpului muritorilor finalitari, cu excepția serafimilor, au fost locuiți de câte un Ajustor și s-au contopit cu el. Serafimii sunt locuiți de un alt fel de spirit al Tatălui în momentul în care sunt înrolați în acest corp.

5. Apogeul dezvoltării materiale

55:5.1 (629.10) Creaturile muritoare care trăiesc pe o lume izolată, lovită de păcat, dominată de rău și egoistă, cum este Urantia, nu prea pot concepe perfecțiunea fizică, împlinirea intelectuală, și dezvoltarea spirituală, fapte care caracterizează epocile avansate ale evoluției pe o sferă lipsită de păcat.

55:5.2 (629.11) Stadiile avansate ale unei lumi stabilizate în lumină și viață reprezintă apogeul dezvoltării materiale evolutive. Pe aceste lumi culte, nemulțumirile și fricțiunile epocilor primitive inițiale au dispărut. Sărăcia și inegalitățile sociale aproape că nu există, degenerarea a dispărut, delicvența se observă rar. Nebunia a încetat practic să existe, iar debilitatea mintală este o raritate.

55:5.3 (629.12) Statutul economic, social și administrativ al acestor lumi este de un ordin elevat și perfecționat. Știința, artele, și industria

înfloresc, societatea este un mecanism de înaltă realizare materială, intelectuală și culturală, care funcționează bine. Industria s-a orientat în mare parte spre a servi scopurilor mai înalte ale acestei civilizații superbe. Viața economică a acestei lumi a devenit etică.

55:5.4 (630.1) Războiul este de acum o problemă a trecutului, nu mai există armate, nici forțe polițienești. Guvernul este pe cale de dispariție. Stăpânirea de sine face treptat ca legile stabilite de ființele umane să fie perimate. Într-o stare intermediară a civilizației avansate, amploarea guvernului civil și a reglementărilor obligatorii este invers proporțională cu moralitatea și spiritualitatea totalității cetățenilor.

55:5.5 (630.2) Școlile sunt considerabil perfecționate, ele se consacră educării minții și expansiunii sufletului. Centrele de artă sunt distinse, iar organizațiile muzicale superbe. Templele de cult și școlile lor asociate de filozofie și de religie experiențială sunt creații pline de frumusețe și de măreție. Arenele în aer liber, pentru adunările culturale sunt, de asemenea, sublime prin simplitatea amenajării lor artistice.

55:5.6 (630.3) Așezăminte pentru jocurile de competiție, pentru umor și pentru alte faze de înfăptuiri personale și colective sunt ample și corespunzătoare. O trăsătură specială a activităților de competiție pe aceste lumi înalt cultivate se referă la eforturile indivizilor și ale grupurilor de a excela în științele și filozofiile cosmologiei. Literatura și arta oratorică înfloresc, limbajul este perfecționat până într-acolo încât să simbolizeze concepte, precum și pentru a exprima idei. Viața este de o simplitate odihnitoare; oamenii au coordonat, în sfârșit, o

stare înaltă de dezvoltare mecanică cu înfăptuiri intelectuale seducătoare; ei le-au dominat pe amândouă cu o reușită spirituală deosebită. Urmărirea fericirii este o experiență de bucurie și de satisfacție.

6. Muritorii individuali

55:6.1 (630.4) Pe măsură ce lumile progresează în statutul confirmat al luminii și vieții, societatea devine tot mai pașnică. Individul rămâne la fel de independent și de devotat familiei sale, însă a devenit mai altruist și mai fratern.

55:6.2 (630.5) Pe Urantia cu greu puteți aprecia statutul avansat și natura progresivă a raselor iluminate a acestor lumi perfecționate. Locuitorii lor sunt înflorirea raselor revoluționare, însă astfel de ființe sunt încă muritoare. Ele continuă să respire, să mănânce, să bea și să doarmă. Această mare evoluție nu este cerul, ci o prefigurare sublimă a lumilor divine care vor fi întâlnite în ascensiunea către Paradis.

55:6.3 (630.6) Într-o lume normală, a trecut mult timp de când aptitudinea biologică a rasei a fost adusă la un nivel înalt în cursul epocilor postadamice; iar, acum, evoluția oamenilor se continuă, din epocă în epocă, de-a lungul erelor de ancorare. Câmpul viziunii și al auzului se lărgesc. Cifra populației este staționară. Reproducerea este reglementată după necesitățile planetare și după înzestrările ereditare înnăscute. În cursul acestei epoci, locuitorii planetei se

împart în grupuri, de la cinci până la zece, iar grupurile inferioare nu au dreptul să procreeze decât până la jumătate din numărul de copii permis grupurilor superioare. Ameliorarea constantă a unei rase atât de magnifice pe toată durata unei epoci de lumină și viață este în mare măsură o problemă de reproducere selectivă a acelor vițe rasiale, care au arătat calități superioare de natură socială, filozofică, cosmică și spirituală.

55:6.4 (630.7) Ajustorii continuă să sosească, ca și în stadiile evolutive anterioare, și odată cu trecerea epocilor trec, acești muritori sunt tot mai capabili să comunice cu fragmentul interior al Tatălui. De-a lungul stadiilor de dezvoltare embrionară și prespirituală, spiritele mentale adjutante mai lucrează încă. Sfântul Spirit și serviciul îngerilor sunt și mai eficiente, în măsura în care s-a trecut prin epocile succesive ale vieții stabilizate. În al patrulea stadiu al luminii și al vieții, indivizii avansați par a trăi experiența unui important contact conștient cu prezența spirituală a Spiritului Stăpân, a cărui jurisdicție se întinde asupra suprauniversului lor, în timp ce filozofia lumii lor se canalizează în efortul de a înțelege noile revelații ale Dumnezeuului Suprem. Pe planetele ce se bucură de acest statut avansat, mai mult de jumătate din locuitori trăiesc experiența transferului la starea morontială plecând din domeniul celor vii. Este chiar așa: „vechile lucruri pier și, iată, toate lucrurile devin noi”.

55:6.5 (631.1) Noi socotim că evoluția fizică atinge deplina ei dezvoltare la sfârșitul celei de a cincia epoci a erei luminii și a vieții. Noi constatăm că limitele superioare ale dezvoltării spirituale, asociate

minții umane în evoluție, sunt determinate de fuziunea cu Ajustorul, la un nivel la care valorile morontiale și semnificațiile cosmice sunt îmbinate. Însă, în ceea ce privește înțelepciunea, deși nu o știm cu adevărat, noi credem că nu pot exista niciodată limite la evoluția intelectuală și la dobândirea înțelepciunii. Pe o lume aflată în cel de-al șaptelea stadiu, înțelepciunea poate epuiza potențialele materiale, poate dobândi puterea de pătrundere a motei și , în cele din urmă, poate chiar și să guste mai dinainte din măreția absonită.

55:6.6 (631.2) Pe lumile înalt evolute care sunt demult în al șaptelea stadiu noi constatăm că ființele umane învață bine limbajul universului local înainte de a fi transferate; și chiar am vizitat câteva planete foarte vechi, unde abandonterii îi învățau pe muritorii mai vârstnici limba suprauniversului. Și am observat pe aceste lumi tehnica prin care personalitățile absonite revelează prezența finalitarilor în templul morontial.

55:6.7 (631.3) Aceasta este istoria țelului magnific al eforturilor muritorilor pe lumile evolutive, și toate acestea au loc înainte chiar ca oamenii să se lanseze în cariera lor morontială. Toate această splendidă dezvoltare poate fi atinsă de muritori materiali pe lumile locuite pe tot parcursul primului lor stadiu al carierei lor eterne și incomprehensibile de înălțare în Paradis și de atingere a divinității.

55:6.8 (631.4) Însă vă puteți voi imagina cu vreun chip ce fel de muritori evolutivi sunt aceia care vin acum de pe lumi care erau deja de mult în cea de-a șaptea perioadă a ancorării în lumină și viață? Ființe ca acestea sunt acelea care se duc pe lumile morontiale ale

capitalei universului local pentru a începe aici cariera lor de ascensiune.

55:6.9 (631.5) Dacă muritorii Urantieii, lume dezorientată, ar putea măcar să vadă una dintre aceste lumi mai avansate, stabilizate de mult timp în lumină și viață, nu ar mai pune niciodată la îndoială înțelepciunea planului evolutiv al creației. Chiar dacă progresul etern al creaturilor nu ar avea viitor, realizările evolutive superbe ale raselor umane de pe astfel de lumi bine stabilite de înfăptuiri desăvârșite ar justifica amplu crearea omului pe planetele timpului și spațiului.

55:6.10 (631.6) Noi reflectăm adesea la aceasta: dacă marele univers ar fi stabilizat în lumină și viață, distinșii ascendenți muritori ar mai fi ei oare destinați Corpului Finalității? Însă nu știm asta.

7. Primul stadiu sau stadiul planetar

55:7.1 (631.7) Această epocă se întinde de la apariția templului morontial în noul cartier general al planetei până în momentul în care întregul sistem este stabilizat în lumină și viață. Această epocă este inaugurată de Fiii Învățători ai Trinității la sfârșitul misiunilor lor succesive în lume, atunci când Prințul Planetar este avansat la statutul de Suveran Planetar la ordinul Fiului Paradisiac de manifestare al acestei sfere și în prezența sa personală. Finalitarii inaugurează în același timp participarea lor activă la problemele planetare.

55:7.2 (632.1)

După aparențele exterioare și vizibile, șefii sau directorii efectivi ai unei asemenea lumi stabilizate în lumină și viață sunt Fiicele și Fiii Materiali, Adamul și Eva Planetari. Finalitarii sunt invizibili, la fel ca și Prințul Suveran, afară de cazul când el este în templul morontial. Adevărații șefi actuali ai regimului planetar sunt, așadar, Fiicele și Fiii Materiali. Cunoașterea acestor dispoziții este ceea ce a dat prestigiu ideii de regi și regine pe toate țărmurile universului. Regii și reginele reprezintă o mare reușită în aceste împrejurări ideale, când o lume are la dispoziție aceste înalte personalități pentru a acționa în numele șefilor încă și mai înalți, însă invizibili.

55:7.3 (632.2)

Când această eră va fi atinsă pe planeta voastră, nu există nici o îndoială că Machiventa Melchizedek, în prezent Prinț Planetar locțiitor al Urantiei, va ocupa sediul Suveranului Planetar; iar pe Jerusem, a trecut mult timp de când s-a decis că el va fi însoțit de un fiu și o fiică a lui Adam și a Evei pe Urantia, care sunt în prezent reținuți pe Edentia ca pupili ai Preaînălților Norlatiadekului. Acești copii ai lui Adam ar putea servi astfel pe Urantia în asociere cu Suveranul Melchizedek, căci ei au fost privați de puterea lor procreatoare aproape cu 37,000 de ani în urmă, atunci când și-au părăsit corpul lor material de pe Urantia pentru a se pregăti pentru tranzitul lor pe Edentia.

55:7.4 (632.3)

Această epocă de ancorare continuă indefinit, până când toate planetele sistemului ating era stabilizării; și atunci când lumea cea mai tânără - ultima care să se ancoreze în lumină și viață - va fi

avut experiența acestei stabilități vreme de un mileniu al timpului sistemic, ansamblul sistemului dobândește statutul stabilizat, iar lumile individuale intră în epoca sistemică a erei luminii și vieții.

8. Al doilea stadiu sau stadiul sistemic

55:8.1 (632.4) Atunci când un întreg sistem se ancorează în viață, Se instaurează un nou ordin de guvernare. Suveranii Planetari devin membrii ai conclavului sistemului, și acest nou corp administrativ, supus vetoului Părinților Constelației, dispune de autoritatea supremă. Un astfel de sistem de lumi locuite devine practic autarhic. Ansamblul legislativ al sistemului este constituit de lumea-sediu, și fiecare planetă și-i trimite pe cei zece reprezentanți ai ei. Tribunale sunt acum instalate pe capitalele sistemice, și numai apelurile sunt trimise în fața curților sediului universului odată cu ancorarea sistemului, Santinela Atașată, reprezentantul Executivului Suprem al suprauniversului, devine consultant voluntar pe lângă curtea sistemică supremă și președinte efectiv al noii adunări legislative.

55:8.2 (632.5) După stabilizarea în lumină și viață a unui întreg sistem Suveranii Sistemici nu se vor mai succede. Fiecare suveran va rămâne pe vecie în fruntea sistemului său. Suveranii asistenți continuă să fie înlocuiți ca pe parcursul epocilor precedente.

55:8.3 (632.6) Pe parcursul acestei epoci de stabilizare, midsonitarii vin pentru prima dată din lumile-sedii ale universului unde locuiesc, pentru a acționa în calitate de consilieri pe lângă adunările

legislative, și în calitate de consultanți pe lângă tribunalele judecătorești. Acești midsonitari fac astfel eforturi de a insufla noi semnificații ale motei, având o valoare supremă, proiectelor de învățământ pe care le susțin împreună cu finalitarii.

55:8.4 (632.7) Creaturile midsonite joacă atunci, pe lângă ființele umane unificate și înălțate în domeniile aflate într-un continuu progres ale filozofiei și ale gândirii spiritualizate, rolul pe care și Fiii Materiali îl jucaseră, biologic, pentru rasele muritoare.

55:8.5 (633.1) Pe lumile locuite, Fiii Învățători devin colaboratorii voluntari ai finalitarilor; și aceiași Fii Învățători îi însoțesc, de asemenea, pe lumile palat, atunci când aceste sfere încetează să fie utilizate ca lumi receptoare diferențiate după ancorarea întregului sistem în lumină și viață. Cel puțin asta este adevărat în epoca în care întreaga constelație a evoluat astfel, însă nu există încă grupuri atât de avansate în Nebadon.

55:8.6 (633.2) Noi nu suntem autorizați să revelăm natura lucrării finalitarilor care vor supraveghea aceste lumi palat consacrate din nou. Voi ați fost, totuși, informați că există, pretutindeni în universuri, felurite tipuri de creaturi inteligente care nu au fost descrise în aceste expuneri.

55:8.7 (633.3) Și acum, pe măsură ce sistemele se ancorează unul câte unul în lumină, în virtutea progresului lumilor care le compun, sosește clipa în care ultimul sistem al unei anumite constelații atinge stabilizarea, administratorii universului - Fiul Maestru, Uniunea de Zile și Strălucitoarea Stea de Dimineață - sosesc atunci pe capitala

constelației pentru a proclama că Preaînălții sunt conducătorii incontestabili ai noii familii făcute perfecte a celor o sută de sisteme stabilizate de lumi locuite.

9. Al treilea stadiu sau stadiul constelației

55:9.1 (633.4) Unificarea unei constelații întregi de sisteme stabilizate este însoțită de o nouă repartizare a autorității executive și de remanieri suplimentare în administrația universului. Această epocă este martora unor înfăptuiri avansate pe toate lumile locuite, însă ea este în mod deosebit caracterizată de ajustări în sediul constelației cu notabile schimbări de relații, pe de-o parte cu supravegherea sistemică și pe de altă parte cu guvernarea universului local. În cursul acestei epoci, numeroase activități ale constelației și ale universului sunt transferate pe capitalele sistemelor. Reprezentanții suprauniversului stabilesc relații noi și mai strânse cu cârmuitorii planetelor, ai sistemelor și ai universului. Concomitent cu stabilirea acestor noi asociații, anumiți administratori ai suprauniversului se instalează în capitalele constelațiilor în calitate de consultanți voluntari pe lângă Părinții Preaînălți.

55:9.2 (633.5) Atunci când o constelație este astfel stabilizată în lumină, organizarea legislativă ia sfârșit și ansamblul Suveranilor Sistemici, prezidat de Preaînălți, va lucra în locul ei. Acum, și pentru prima dată, aceste adunări administrative tratează direct cu guvernul suprauniversului chestiuni care țin de relațiile cu Havona și cu

Paradisul. Dealtfel, constelația rămâne atașată universului local ca și înainte. Pe parcursul stadiilor succesive ale vieții stabilizate, univitații continuă să administreze lumile morontiale ale constelației.

55:9.3 (633.6) Odată cu trecerea epocilor, Părinții Constelației preiau tot mai multe dintre funcțiile mai detaliate de administrare sau de supraveghere, alteori centralizate în sediul universului. Când al șaselea stadiu al stabilizării va fi atins, aceste constelații unificate vor fi dobândit o poziție de autonomie aproape completă. La intrarea în al șaptelea stadiu de ancorare se vor vedea, fără nici o îndoială, conducătorii lor înălțați la adevărata demnitate pe care o semnifică numele lor, cei Preaînălți. În toate privințele, constelațiile vor trata atunci direct cu șefii suprauniversului, în timp ce guvernul universului local se va extinde pentru a prelua responsabilitățile noilor obligații față de marele univers.

10. Al patrulea stadiu al universului local

55:10.1 (634.1) Când un univers local se ancorează în lumină și viață, intră îndată în circuitele stabilite ale suprauniversului. Cei Îmbătrâniți de Zile proclamă atunci instituția *consiliului suprem de autoritate nelimitată*. Acest nou corp guvernamental este compus dintr-o sută de Fideli ai Zilelor și este prezidat de Uniunea Zilelor. Primul lui act constă în a recunoaște că suveranitatea Fiului Creator Stăpân este menținută.

55:10.2 (634.2) Administrarea universului, în ceea ce îi privește pe Gabriel și pe Tatăl Melchizedek, nu suportă nici o schimbare. Acest consiliu de autoritate nelimitată se ocupă, în principal, de noi probleme și de noi condiții ce se ivesc din statutul avansat al luminii și vieții.

55:10.3 (634.3) Inspectorul Asociat mobilizează acum toate Santinele Atașate pentru a constitui *corpul de stabilizare al universului local* și cere Tatălui Melchizedek să împartă supravegherea cu el. Acum, și pentru prima dată, un corp al Spiritului Inspirat al Trinității este atașat serviciului Uniunii Zilelor.

55:10.4 (634.4) Ancorarea unui întreg univers local în lumină și viață inițiază profunde remanieri în întregul plan administrativ, de la lumile locuite individuale până la sediul universului. Se stabilesc noi relații cu constelațiile și cu sistemele. Spiritul-Mamă al universului local trăiește experiența unor noi relații de legătură cu Spiritul Stăpân al suprauniversului. Gabriel stabilește cu Cei Îmbătrâniți de Zile un contact direct care îi permite să acționeze în cazul în care Fiul Maestru ar lipsi din lumea sa sediu.

55:10.5 (634.5) În cursul acestei epoci și a celor următoare, Fiii Magistrali continuă să funcționeze ca judecători ai guvernării divine, în timp ce o sută dintre acești Fii Avonali ai Paradisului formează un nou consiliu superior al Strălucitoarei Stele de Dimineață în capitala universului. Mai târziu, și la cererea Suveranilor Sistemici, unul dintre acești Fii Magistrali va deveni consilierul suprem staționat pe

lumea-sediu a fiecărui sistem, până când va fi atins al șaptelea stadiu al unității.

55:10.6 (634.6) Pe parcursul acestei epoci, nu numai Fiii Învățători ai Trinității acționează în calitate de consultanți voluntari pe lângă Suveranii Planetari, ci tot așa ei servesc, în grupuri de câte trei, și pe lângă Părinții Constelației. Și acești din urmă Fii își găsesc, în cele din urmă, locul lor în universul local, căci în momentul acela ei încetează să fie supuși jurisdicției creației locale și sunt atașați serviciului consiliului suprem cu autoritate nelimitată.

55:10.7 (634.7) Atunci, și pentru prima dată, corpul finalitarilor recunoaște jurisdicția unei autorități exterioare Paradisului, consiliul suprem. Până acum, finalitarii nu admiteau nici o supraveghere în partea aceasta a Paradisului.

55:10.8 (634.8) Fiii Creatori ai acestui univers stabilizat petrec mult timp în Paradis și pe lumile sale asociate și, de asemenea, pentru a sfătui numeroasele grupuri finalitare servind în orice creație locală. În acest fel Mihail ca om se asociază frățeste, într-un mod mai deplin, cu muritorii finalitari înălțați.

55:10.9 (634.9) Este cu totul inutil să se speculeze asupra funcțiilor Fiilor Creatori față de universurile exterioare, în prezent în curs de asamblare preliminară, însă noi ne angajăm toți, din când în când, în astfel de speculații. Cu prilejul atingerii celui de-al patrulea stadiu al dezvoltării, Fiul Creator devine administrativ liber. Divina Slujitoare își îmbină tot mai mult serviciul ei cu cel al Spiritului Stăpân al suprauniversului său și cu Spiritul Infinit. Se pare că se stabilesc noi

și sublime relații între Fiul Creator, Spiritul Creativ, Stelele de Seară, Fiii Învățători și corpul tot mai mare al finalitarilor.

55:10.10 (635.1) Dacă Mihail ar trebui vreodată să părăsească Nebadonul, Gabriel ar deveni fără îndoială administratorul general împreună cu Tatăl Melchizedek ca asociat. În același timp, un nou statut ar fi conferit tuturor ordinilor de cetățeni permanenți, cum ar fi Fiii Materiali, univitații, midsonitarii, susații și muritorii contopiți cu Spiritul, însă atâta timp cât evoluția va continua, serafimii și îngerii vor fi necesari în administrarea universului.

55:10.11 (635.2) Noi am dobândit, cu toate acestea, o convingere în ceea ce privește două dintre punctele speculațiilor noastre: dacă Fiii Creatori sunt destinați să lucreze în universurile exterioare, Divinele Slujitoare îi vor însoți cu siguranță. Noi suntem, de asemenea, siguri că Melchizedekii vor rămâne în universurile lor de origine. Noi susținem că ei sunt destinați să joace roluri comportând responsabilități tot mai mari în guvernarea și în administrarea universului local.

11. Stadiile sectoarelor minore și majore

55:11.1 (635.3) Sectoarele minore și majore ale suprauniversului nu figurează direct în planul de ancorare în lumină și viață. Acest progres evolutiv ține în primul rând de universul local ca unitate, și nu se referă la componentele lor. Un supraunivers este stabilizat în lumină și viață imediat ce toate universurile locale care îl compun

sunt astfel făcute perfecte, însă nici unul dintre cele șapte suprauniversuri nu a atins încă nivelul de progres care să îl apropie de această fază , nici măcar pe departe.

55:11.2 (635.4) *Epoca sectoarelor minore.* Atât cât se poate pătrunde cu observarea, al cincilea stadiu de stabilizare, sau stadiul sectoarelor minore, se referă exclusiv la statutul fizic și la ancorarea coordonată a celor o sută de universuri locale asociate în circuitele stabilite ale suprauniversului. Se pare că doar centrele de putere și asociații lor vor fi atinși de aceste realinieri ale creației materiale.

55:11.3 (635.5) *Epoca sectoarelor majore.* În ceea ce privește al șaselea stadiu, acela al stabilizării sectoarelor majore, noi nu putem decât să invocăm niște ipoteze, deoarece nici unul dintre noi nu a asistat la un astfel de eveniment. Noi putem, cu toate acestea, să facem numeroase presupuneri în ceea ce privește remaniерele administrative și de alt gen care vor însoți probabil un statut atât de avansat al lumilor locuite și al grupărilor lor din univers.

55:11.4 (635.6) Din moment ce statutul sectoarelor minore se referă la coordonarea echilibrului fizic, noi deducem că unificarea sectoarelor majore va interesa anumite noi nivele de împlinire intelectuală și, poate, anumite înfăptuiri avansate în realizarea supremă a înțelepciunii cosmice.

55:11.5 (635.7) Pentru a ajunge la concluzii privitoare la remaniерele care vor însoți probabil realizarea nivelelor de progres evolutive încă neatinse, noi ne bazăm pe rezultatele unor asemenea înfăptuiri

omoloage din lumile individuale și pe experiențele muritorilor individuali care locuiesc pe sfere vechi și foarte dezvoltate.

55:11.6 (635.8) Să fie clar că mecanismele administrative și tehnicile guvernamentale ale universului și ale unui supraunivers nu pot în nici un fel limita, sau întârzia, dezvoltarea evolutivă sau progresul spiritual al unei planete individuale locuite sau a vreunui muritor de pe această sferă.

55:11.7 (635.9) În unele dintre universurile mai vechi, noi găsim lumi stabilizate în al cincilea și în al șaselea stadiu al vieții - și care chiar au intrat bine în ce-a de-a șaptea epocă - sistemele lor locale nu sunt încă stabilizate în lumină. Planetele mai tinere pot întârzia unificarea sistemului, însă acest fapt nu împiedică cu nimic progresul unei lumi mai vârstnice și mai evolute. Limitările datorate mediului nu pot nici ele, nici chiar pe o lume izolată, contracara împlinirea personală a individului muritor. Isus din Nazaret, ca om între oameni, a atins personal statutul luminii și al vieții pe Urantia cu peste o mie nouă sute de ani în urmă.

55:11.8 (636.1) Observând ceea ce se întâmplă pe lumi stabilizate de foarte mult timp, noi ajungem la concluzii destul de valabile cu privire la ceea ce se va întâmpla când un supraunivers întreg se va ancora în lumină, chiar dacă nu putem formula ipoteze bine întemeiate asupra stabilizării celor șapte suprauniversuri.

12. Al șaptelea stadiu sau stadiul suprauniversurilor

55:12.1 (636.2) Nu putem prevedea pozitiv ceea ce s-ar întâmpla dacă un supraunivers s-ar ancora în lumină, deoarece un astfel de eveniment nu s-a produs niciodată. Conform învățăturilor Melchizedekilor, care nu au fost niciodată contrazise, noi deducem că se vor efectua schimbări radicale în organizarea și în administrarea fiecărei unități de creație a timpului și spațiului, de la lumile locuite până la cartierele generale ale suprauniversului.

55:12.2 (636.3) Se crede, în general, că un mare număr de Fii Trinitizați de creaturi și neavând alte sarcini speciale vor fi adunați în cartierele generale și în capitalele divizionare ale suprauniversurilor stabilizate. Acest fapt ar putea servi la pregătirea din timp pentru primirea într-o bună zi a celor ce sosesc din spațiul exterior, îndreptându-se către Havona și Paradis. Însă, în realitate, noi nu știm cu siguranță acest lucru.

55:12.3 (636.4) Dacă un supraunivers s-ar ancora în lumină și viață, noi credem că Supraveghetorii Necalificați ai Supremului, care sunt acum consilierii săi, ar devenii corpurile administrative superioare pe lumea-sediu a suprauniversului. Ei sunt personalitățile capabile să contacteze direct pe administratorii absoniți, care ar deveni imediat activi în suprauniversul stabilizat. Cu toate că acești Supraveghetori Necalificați au lucrat mult timp în funcția de consilieri și de consultanți în unități evolutive avansate ale creației, ei nu și-ar asuma responsabilități administrative înainte ca autoritatea Ființei Supreme să fi devenit suverană.

55:12.4 (636.5) Supraveghetorii Necalificați ai Supremului care acționează mai larg în această epocă nu sunt nici finiți, nici absoniți,

nici ultimi, nici infiniți: ei *sunt* supremația și nu fac decât să îl reprezinte pe Dumnezeuul Suprem. Ei personalizează supremația spațiului-timp și nu acționează, deci, în Havona. Ei lucrează doar ca unificatori supremi. Poate că sunt implicați în tehnica reflexivității universale, însă noi nu suntem siguri de acest lucru.

55:12.5 (636.6) Nici unul dintre noi nu are o idee satisfăcătoare despre ceea ce se va întâmpla când marele univers (grupul celor șapte suprauniversuri depinzând de Havona) va fi în întregime stabilizat în lumină și viață. Este în afară de orice îndoială că acest eveniment va reprezenta în analele eternității evenimentul cel mai important de la apariția universului central. Unii susțin că Ființa Supremă însăși se va ridica din misterul Havonei care învăluie persoana sa spirituală și își va stabili reședința în sediul celui de al șaptelea supraunivers ca suveran atotputernic și experiențial al creațiilor făcute perfecte ale timpului și spațiului, însă, în realitate, nu știm cu siguranță acest lucru.

55:12.6 (636.7) [Prezentat de un Puternic Mesager atașat temporar Consiliului Arhanghelilor pe Urantia.]